

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 277/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ привредни риболов и трговина, ББ предузетник из ..., чији је пуномоћник Радоје Нешковић, адвокат из, против тужене Општине Бачка Паланка, чији је пуномоћник Војислав Милаковић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења и накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Бачкој Паланци и Вишег суда у Новом Саду, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Основном суду у Бачкој Паланци, са наводом да као последицу повреде уговорне обавезе тужене Општине из уговора о закупу јавне површине, који су странке закључиле 13.11.2017. године, захтева враћање исплаћене накнаде и накнаду штете због изгубљене зараде, у укупном износу главнице од 10.183.743,49 динара са споредним потраживањем.

Решењем П 407/20 од 12.02.2025. године Основни суд у Бачкој Паланци, позивом на одредбе чланова 25. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, 17. и 403. став 3. Закона о парничном поступку, огласио се стварно ненадлежним за поступање из разлога што вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије, те одлучио да се списи предмета достављају на надлежност Вишем суду у Новом Саду.

Виши суд у Новом Саду није прихватио надлежност, већ се актом П 270/2025 од 09.06.2025. године обратио Врховном суду, са предлогом да реши сукоб надлежности као непосредно виши суд, пошто је по становишту тог суда стварно надлежан за поступање Привредни суд у Новом Саду, јер се ради о спору проистеклом из обављања делатности тужиоца.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и чланова 21. став 1. и 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Новом Саду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд суди, између осталог, у грађанскоправном спору ако вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије. Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Из наведених одредби произлази да уколико спор постоји између привредног субјекта и другог правног лица, тада је за установљавање надлежности привредног суда, поред субјективног критеријума, потребно испуњење додатног, објективног критеријума – да је спор настао у обављању делатности привредног субјекта. Предметни спор то није, пошто привредни субјекат обавља регистровану делатност у сврху стицања добити, а коришћење јавне површине за постављање пословног објекта по основу закупа представља само фактички предуслов за обављање делатности. Према томе, у конкретном случају не ради се о спору који је настао између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, па није испуњен објективни критеријум за постојање надлежности привредног суда.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић